

U. 4444 2/2

ԲԺ. Ա. ԶԱՐԳԱՐԵԱՆՑ

Ա Կ Ց Ը Զ Զ Ի

Կատակ մէկ գործողութեամբ

ԶՅԿ ԲԱՐԲԱՌՈՎ,

Գ Ի Ն Ն Է 50 ԿՈՊԵԿ

Թ Ի Ֆ Լ Ի Զ

Տպարան Ն. Աղանեանի, Պոլից. 7

1915

1 2 APR 2015

ԲԺ. Ա. ԶԱՐԳԱՐԵԱՆՑ

891.99
2-35

ԱՃ

Ա Կ Ց Ը Զ Զ Ի

Կատակ մէկ գործողութեամբ

ԶՕԿ ԲԱՐԲԱՌՈՎ

○○○○○○

Թ Ի Ֆ Լ Ի Զ

Տպարան Ն. Ազանեանի, Պօլից. 7
1915

12 APR 2013

29074

Настоящая пьеса подь заглавиємъ „Акцизный“
соч. д-ра Заргарьянца, разрѣшена Намѣстникомъ Им-
ператорскаго Величества на Кавказѣ для представле-
нiя на сценахъ края (отзывъ канцелярiи за № 4249—
1913 г. 13 февр. 1913. Гор. Тифлисъ.

И. д. Предсѣдателя Комитета В. Колобовъ.

Секретарь Ал. Гусевъ.

ՄԱՆՈԹՈՒԹԻՒՆ

սի արտասանում է զօղերէնում ինչպէս
a ֆրանսերէն la յողում
սի=ֆրանս. u
օ=ֆրանս. oe

երի }
երը } Կարգալ մի վանկով
եա } ինչպէս յի, յը, յա, յօ.
եօ }

Ա Կ Ց Ը Զ Զ Ի

Կառակ մէկ գործողութեամբ, ութսունական թւականների Ազու-
լիցոց կեանքից բժ. Ար. Զարգարեանցի

ԳՈՐԾՈՂ ԱՆՁԻՆՔ

ԱՓՐԱՄԱՅ ՄԱԹՈՒՍ—վաճառական 60 տ.
արխալուղ և կարտուղ հագած, ոսկէ գօտի—
Սըղըմանաց Սըղըմուն:

ԶԱԻԱՆՆԻՐ—նրա կինը 52 տ. զօկի տարա-
զով—Մանեկաց Գեներ:

ՄՏԵՓԱՆ—սրանց որդին, համալսարանա-
կան նշանագետ հագած—Սիմանաց Սիմուն:

ՄԻԼՔԻՅ ԾԱՏՈՒՐ—նախկին վաճառական,
այժմ գիւղացի 58—60 տ. կարտուղ, արխալուղ
հագած—Զըղեցաց Վահան:

ԾԱՂԻԿ—նրա կինը 52 տ. զօկի տարազով
Մընցրկանաց Ասդիկ:

ՕՎԶԻ ՄԻՆԱՍ—42 տ. քաղաքում եղած,
տրեխ հագած, Արխալուղ, փափախ—Շանարա-
բաց Կիմի:

ՔԱՍՊԱՐ—Զաւահիրի եղբայրը, 35 տ. ար-
խալուղի վրայից պիղժակ է հագնում, քիչ ու-
սերէն իմացող—Սերժ դարաբաղի:

ԱՔԵԼ—ծառայ 16—18 տ. զօկերից—Աւե-
սիաց Բագրաս:

Առաջին անգամ ներկայացուել է Թիֆլիզի Արքու-
նական թատրոնում 1913 Մարտի 15

ԳՈՐԾՈՂՈՒԹԻՒՆ 1.

Բեմը ներկայացնում է մի ընդարձակ բակ փոք-
րիկ պարտէզով, պատշկամբում մի թախտ, կամ թէ
պարտիզում մի նստարան, ուր նստած են Մաթոսը
և Ծատուրը: Պատշկամբից մի դուռ դէպի խոհանոց,
միւսը դէպի փողոցը, պարտիզումն էլ մի դուռ, որը
տանում է միւս, ներքին պարտէզը (բախճէն):

ԵՐԵՒՈՅԹ 1.

ՄԱԹՈՒՍ և ԾԱՏՈՒՐ

ԾԱՏ.—Այ նահամ ըս, թո՛ղ արիս, եանի
հօկ զօրխըլըղ վախտըս խաթօն պո՛ւտիյ մ:

ՄԱԹ.—Մոյն ալ իս փերզած ըմ, հօկ եօջ
իւնքըս օր հաղ արի, մի՛ր տունը մոյն խաթօ
մատմամ գո՛ւ, ճօր չի կօ:

ԾԱՏ.—Այ նահամ ըս, թո՛ղ արիս: Իլլաքիմ
էմ քօշ պոէշկըս, անիրաւը օր հաղ ա արալ,
Ասւած հանի տանի, մա երրկէ ալ մի՛ր Պուղու-
գօ հիտ մտ չիմ նել նահամ: Քշարիս օր դաչա-
ղը մեր դո՛ւրքը վեր մնել թակամ, մի՛ր թուքը-
ները մոյն մ ցըմաքալ, ալ ճկըն ա կըպիլ, սաղ
քըշիբը մօրդը կընայգ դըմընանըցո՛ւմըն ըք լե-
սըցանհած:

ՄԱԹ.—Նօր ա, Միւնս ալ չի գելիս, ան-

պիտանը, օր մոյն խըբէր բիրի: Բշարանաց զէսը-
նս իրիյք հիտ ըղարկած ըմ եստկին:

ԾԱՏ.—Աղուրդ, նօ սարսնն ս, գործին տե-
ղեակ ա նիլ նօ:

ԵՐԵՒՈՅԹ 2.

ՄԱԹՈՒՍ, ԾԱՏՈՒՐ և ՋԱԻԱՀԻՐ.

ՋԱԻԱՀԻՐԸ (մի արթաւայ կուանը դուրս է
գալիս բախնից եւ դիմում է դէպի խոհանոցը:
Կոները եւ փէշկերը վեր եկն քաւած, նկատելով
Ծասուրին, իրեն դրսում է եւ գլուխ տալիս):

ՄԱԹ. (Ջաւահիրին) Պրծէք, սյ կընայգ:

ՋԱԻ.—Եսնիք քի: Մնահալ ա նօկ Ջարգս-
րից ըրմանին տակին կարասը:

ՄԱԹ.—Աֆֆարըմ էմ Ջաւահիր. դէնծօր ա,
դօկ թօգա աննդիցը մոյն բիր, հոււր տինիյք,
հազըր դօնշի Ծատուր ալ ըստեղ ս, քշարիս շօտ
ա վըխննած, բնլքս սարտը պուտի կայնի:

ԾԱՏ.—Ալ նահամ ըս, թուղ արիս, նսլը ս,
սսրնն սրնդ ս սս տարի:

ՋԱԻ.—Հըրմելըս, սպար, շօտ սարսնն ս
(մտնում է խոհանոցը):

ԵՐԵՒՈՅԹ 3.

ՄԱԹՈՒՍ և ԾԱՏՈՒՐ

ՄԱԹ.—Դէ քընա աղցըզին ըստեղ չի, մս-
տսմ ս վըրչըցննած, գիլնրներիցըս ոսդ արած,

ԾԱՏ.—Եսնի հախկի, հայփ միր հարվան
աղցըզին, օր փահան, նայ մարիֆանին ուհման
ա նել: Մրօ հիտ, նահամ ըն բնն բըռնիլը շօտ
դթօր ս: Անօրաց ալ, լըսե՞ծ ըս հօ, Էյգսլիս
Սըղըմանաց Սըղըմանայ ս բոնէծ, համ խեղճի
ղըզղուենըն ըն ձարքիցը հիյնք առած, համ ալ
օրանը մոյն քըշարտելաց ըն տանին էրտվան
բերին, ունչ ս թս սլեստիլ ըն նարամ. (մտնում է
Ջաւահիրը):

ԵՐԵՒՈՅԹ 4.

ՄԱԹՈՒՍ, ԾԱՏՈՒՐ և ՋԱԻԱՀԻՐ

ՋԱԻ. (Մասուցարանով բերում է մի շիւ
օղի, մի ոխմկա, մագա եւ մի բարակ փայտ
ծայրին բամբակ փաթաթած).—Այ մօրդ, մոյն
բիմբակս ալ փերզս, տինիյք թննդ ս:

ՄԱԹ. (բամբակը բաթախում է շիւ մէջ,
վառում).—պս, հասնը է, գիրօկը երկընքի
նմոն կըպըտի ս տալիս (հանգցնում է, վայր
դնում, յետոյ ածում) Իս գիղսմ ըմ, դօ անպատ-
ճառ մատնըթիւն ա նիլ... Թս չէ անիծւածը

նս՞ւր ան անհալ քշիր քշիր էյգսմ՞ը զըզզանին գիւ-
հին կայնալ, անկարելի ան օր մատնըթիւն չի
նան:

ԾԱՏ.— Խօսկըտ կըտրէժընամ, ըտեղ ըն ա-
հած օր ձուկընը գիւհիցըն ան հատիլ: Ռուսը,
ախիր, հենչ մեղաւոր ա, շուկտողթիւնը դիփ
միգանից ան:

ՋԱԻ.— Այ, ատ հենչ ան է, ալ թօզա բս՞ւն
ըք լըսէժ, Ասւած սայրիք, ալ սարտըս դուղ մաք
գիճիլ, աս քըշարի պուտի չիք վըխանալ:

ԾԱՏ.— Ալ նահամ ըս թս՞ւղ արիս, թօզա չի,
Ըյգիլացի Սըղըմանա նաղըն ըմ նարամ, բաջի,
նահամ ըն մա, Միլքից Ծատուր վըխըլօտ ա:
Ախիր, նս՞ւր չի վախիս: Վալլահ, միր Ծաղիկ չը
նան, մոյն թօս անող ալ չիմ ըսկի քաշիլ, հե-
նէ, միր զըզզուկը քընա տարի ան փեչատած ըն
վէր գիճէժ, թօբա, թան մըտըկանիմ, եանի խա-
թօն պանկաս ա:

ՄԱԹ.— (առաջարկելով օղի).— Ղօնշի Ծա-
տուր, վիկօլ, տիս հարւանին ըգօբան, աս տա-
րանը նս՞ւր ան:

ՋԱԻ.— Վս՞ւյ, սըւիբիս նրօ կընգս՞ն:

ԾԱՏ.— Ալ նահամ ըս, թս՞ւղ արիս, խեղճ էլի
Եսանան:

ՄԱԹ.— Ատ Սըղըմուն ալ հօ, մոյն դրս՞ւտ
խոսուող ունման ա, մարդիս պըկըսօթիւնը
մա ըրեսին ան նահիլ, մըտայկ չի տօլ: Տիւնիս ալ

հենչ լօթու փօթու ագիյ ան նիլ կուհ տէժ, նօյ
ալ աջըղու անհանձ ան մատնաժ:

ԾԱՏ.— Ուխմանիս տօնը քանդուղը մա
եիրան լուգս՞ն ան:

ՋԱԻ.— Բան գուր ըն ահած, թան դրս՞ւտ խը-
սանդուն ձիյը երհարւանձ ան մատնամ, այ ապար,
գէ վիկօլ է...

ՄԱԹ.— Դէ, վի կօլ անողըդ, վի կօլ, Ծա-
տուր:

ԾԱՏ.— Ալ նահամ ըս, թս՞ւղ արիս (վեցնում է
բաժակը) Սաղ ընանք օրախ, դօնշի Մանթու, Ջա-
ւահիր բաջի, Ասւած ձիգ ալ, միգ ալ ամման
խաթից, Ղիւնից Ղանանարից, քշարան դաչաղնե-
րից հանու պահի, բարան կըրավաններդ ալ գս՞ւ
(խմում է գուլըր թափահարում եմագա վեցնում)
նայ թս՞ւնդ անող ան:

ՄԱԹ.— Անս՞ւլ (իրեն համար ածելով) աչօ-
ղակ ընանք, բախտաւոր, Ասւած չարը խափանի,
բարին առաչ տանի (խմում է) եանի հախիլ, այ
կընայգ, նայ թս՞ւնդըն ան, մոյն պուտի օր դար-
չին գիճիս մանջը, լափ կանեակ ա դաննիլ:

ԾԱՏ.— Աղուրդ, բան ձիը կըրավանը ըշտեղ
ան մահալ է, նրօ գս՞ւլըն ալ լափ շահին գանդի
գանդին ան գանալ:

ՋԱԻ.— Իս գի՞դամ ըմ, ըսպըսելան ալ ալ-
նարըս լափ Ղս՞ւր ան կտրել, վից տարիյ ան, բա-
լիս իրիսը տանան չիմ (աւսաւելով) քընանայ

բու մայր, բալամ... շնուտ ան գնուլ, այ մօրդ:

ՄԱԹ.—Մըսկովից դնես գնուլը ասար թամուս տըսնըրիք օր ա, թան օր թիֆլիզից փըրգընով ընան գէլաց, հըւատասս պուտի երտանի:

ԾԱՏ.—Խիլքըդ չի կըտրի, Մանթուս ակապար, օր Մօսկով կըրդացուղ տղան լայնղ արի փըրգընով գնուլ—«էն վաղ էր որ էշը կաղ էր» (լուում է մուսնի ձայն) աս հըւղ ա, իյկ ահիք մա մըշտըլըղչին ան ըլեւաց:

ՋԱԻ. (վագելով դէպի դուռը) էյ կըծիմ, բանքան մա Հստեփանըս ա:

ԵՐԵՒՈՅԹ 5.

ՆՐԱՆՔ և ՕՎԶԻ ՄԻՆԱՍԸ (որ մտնում է հրացանը ուսին եւ մի սպանած նապաստակ ձեռին)

ՋԱԻ. (գարմացած ետ գալով) Պնուլ; Մինանս ասպար, դոնուլ ըս, սարտըս թըփթըփահալ այ է. Մահ ըմ գիզաննուլ մըշտըլըղչին ան, էյ կըծիմ, դօկ ասս ունչ սանրան օվ ըս բանքան:

ՄԻՆ.—Բարի աչօղում, բանչի, բարով, Մանթուս ասպար, մըշտըլըղչի ըք ըսպասամ.—նօր ա, Ասուած տօ, ամա իս Միրզանին չօլիցն ըմ գելիս, ուհմանի չիմ ոաստ ակալ (նկատելով Ծասուրին) ան, ան, դոնուլ այ ըս աստեղ, էզնան Ծատուր, իս այ մա քիզ ըմ շօռ գելիս, եխպայրըթիւնը վըկօ, թան մոյն քշարիս ընգանիլ ըս նեղ ձերքըս, իս քիզ նշունց ըմ նեղ տօլ...

ՄԱԹ.—Այ տղօ, ըշտեղ ըս, դէ մոյն իյկ, պատմա տինիք է, իրիք հիտ ըղարկած ըմ եատկիդ, ահած ըն տուն չիս, ըշտեղ ըս նեղ:

ՄԻՆ.—Ըսկի, եխպայրըթիւնը վըկօյ ան, թվանգը գիձեմ եօնսըս, մօթամօթ կուվըս տարալ նահիր, անղիյ ալ ահամ քշանիմ մոյն երրկէն զամաղալի տեղալը դիրընան Հրատին ղըրաղը, բանքան կըքաւից բանից ոաստ ա ակալ, անա հօկ ըլըպաղարակը գնու գնու առաչըս: Եխպայրըթիւնը վըկօյ ան, տիս հընչ էհմաննայ է, բանչի. մօրդ աղալալ խում խում օտի, ամա հընչ իրիս, օր էրբանթ ան, պօք ա, նիգամ ըս, Մանթուս ասպար, վիկօլ, գիզան ըմ գնու պօք պահուղ չիք էրբանթ չիրքշանթ, վիկօլ մոյն արօսավ տօլ ըմ, եխպայրըթիւնը վըկօյ ան, Մանթուս ասպար:

ՋԱԻ.—Անգուձը կանչիք Բիթլիզեցի Ակոփ աղին, նօյ ան նեղ, մա խասկին տակին գելիին նահիլ եխպայրըթիւնը վըկօ:

ՄԻՆ.—Դէ, իս ալ մա նրօ հանից ըմ սըւարած, հօ Մըսկովի հըմըլսարանից չիմ սըւարած, Մանթուս ասպար, հը վիկօլ, եխպայրըթիւնը վըկօ:

ՄԱԹ.—Այ Մինանս, դոնուլ ալ մոյն անղի գին ըս նահամ, օր... ախիր հըրտանան ըլըպըղարակին ըսկի հնում ա նիլ, օր մօրդ փուղ տօ, առի, ըլըպաղարակը մանտան ան փայլիզին օտիս օր լանքան տինիս:

ԾԱՏ.—Ի՞մ, ձմեռուս ըլլապատրակըն ալ
փիս չի նիլ:

ՁԱԻ.—Ա՛յ մօրդ, դէ վիկօլ ալ ունչ, խրա-
ւիլ ըք նօտիլ:

ՄԻՆ.—Աղիյկ ան, փաս չօնի, իրիյք շօհի սօ,
եխպայրըթիւնը վըկօ, կրոհած տեղ չի հօ... բան-
ջի, մոյն տիս ունչ խրօւած ա դաննիլ է (սա-
լիս է Ջաւահիրին, հրացանը հանում է ձեռքին
բռնում):

ՄԱԹ. (սալով 12 կոպէկ) — Հը՛ հինք օռ 12
կոպէկ ընան, փաս չօնի, թուղ պուտի ալ
իւիլ ընան:

ՄԻՆ. (վերցնելով փողը) Ալմա էլիլ չի,
իրիյք կապէկը, կտրես, փաս չօնի (հրացանը
դէս ու դէն շուռ սալով):

ԾԱՏ. (վախեցնելով հրացանից, տեղից վեր
է կենում) Ասւած սայրիս, Մինաս, դօկ տըրխ-
կունըդ մոյն հառի պահիս, ո՞ւվ ա գիդամ, գնլ-
լայ անիլ մանջին, խաթօյ անարիլ, գուր տեղը
չի Մաթթուս ապուր եօջ իւնքը հաղ նարամ:

ՄԻՆ. (բարձրացնելով հրացանը, ուղղում է
դէպի Ծասուրը) Ո՞ւնչ, խաթօյ անարիլ, եխ-
պայրըթիւնը վըկօ, հալան ըշտեղ ըս, քիզ մա-
տիլ անօկ ըլլապատրակին նմուն գըխկիմ, կըն-
դըվէր արիմ (Ծասուրը թագնում է Ջաւահիրի
եսեիին) նօր ըս գեաղվամ, հը... անջախ ըս ըն-

գէծ ձերքըս (նեան դնելով իբր թէ) նս՞ւր ըս,
չախմախը վէր բերիմ:

ՁԱԻ. (յարձակում է Մինասի վրա եւ նը-
րացանը ցածրացնում) — պսլ, հուղը գիլհիս, առ
ո՞ւնչ բանիյ ըս, Մինաս ապար:

ԾԱՏ. (Ջաւահիրի ետեից) Ա՛յ քիշի, հերիյք
ըս է, փիեան, հաննաքին ալ թըհարան նիլ, վախտ
ա նիլ, ջանըմ ո՞ւնչ ըս նիգամ ընձանից. սաննա-
թաւ փուղ ըս տըւէծ, գա՞րամ չիս հինք առիս —
տէր Ասւած:

ՄԱԹ. — Իէ Մինաս, դինջ կայնի, մոյն ալ
տանաս աղըրդանա հաննաքը դաննակ ան դաննակ,
էմ եօջ իւնքըս օր հաղարի Ասուած հառի տանի:

ՁԱԻ. — Ա՛յ, բալամ, թւանգաւ ալ հաննաք ան
նիլ:

ԾԱՏ. (Ջաւահիրի ետեից) Բօյից ըն ալա
ըմընչելիս չի...

ՄԻՆ. — Եխպայրըթիւնը վըկօյ ան, Միլքից
Ծատուր, քշարիս օր ինգանիս նել ձերքըս, գնլ-
լայամիշ ըմ նել ըրելայց, եխպայրըթիւնը վըկօ:
Ախիր բաս դատի բո՞ւն ան նիլ, օր գնլ ըս ա-
րալ, քշարան նօկ հարային, իս դըուց գուրքը
վեր թակիմ, էնձ գնլըք չի բօց արին:

ԾԱՏ. — Պան քու ծօհըդ չի կըտըրլի, Մի-
նաս, առ բան գնլ ըս էլան. բան գնլ ըս միզ
սըրտաճաք արուղը:

ՁԱԻ. — Շօտ ալ սաննան ան արած, իս էմ

հոքիս, բն, ասի վախտը, մօրդ քշիրը դնւրք ա բօց նարիլ, հառի հօկ տանիցը, բնլքն մա դնւ չիս, Ալի Մուրադ ա, դաչաղ ա ահած դնւրքը վէր թակամ, օր տօնը կըտրի:

ՄԻՆ. — Ո՛ւնչ դաչաղ, սննչ բնն, եխպայ-
րըթիւնը վկօյ ն, թւըննգները քշնրիս օր տը-
րըթկահան, ան սըհաթը վէզըմ տւել Մատըրուց
տուն, օր նրուց այննուլն վիկայիմ նօմ հաւա-
րին, սօյ ալ անա ասի արի, բն՛ս, դուրք չի բօց
արի (Ծասուրի) աղիյկ, դէ նըստում ըս, նըս-
տէ տեղամդ, ես քիզ սպանած, ես մուն ճունջ,
նն փայդն (Մասուրը նսումէ Միւսար թւանգը
վեր է դնում ու մօսեմում)

ՁԱԻ. — Այ մօրդ, դէ մնն թօս ալ ածա
Միննս ապուր հնտի, եօումիշ ն նիլ էլնծ, քշն-
րնց դէսը ասնիյ ն:

ՄԻՆ. — Եխպայրըթիւնը վկօյ ն, շօտ ըմ
ջարթւած, նածամ ըս, ածա. նրնցից իս ասկազ
չիմ նարիլ:

ՄԱԹ. — (ածելով) աղուրդ ա, Միննս, իգիյթ
ըս, ամա շօտ ըս ննշնն, օր դօնչի Մատըրօ
գնտի վըլըցահած ըս: Դէ վիկ օլ թօզա նրնց ն:

ՄԻՆ. — (վերցնելով) Մոյն գիձիւմ, նրննըս
պուտի դնւրնը գնւ (խմում է, ձեռները սրտ-
րում)... Ուխնյ, գնլ սննն մուն ալ ածիս, օրթ-
նըւածը շօտ ա նել համաւ, եխպայրթիւնը վըկօ:

(Մաթ. ածումէ) Գիգնմ ըք սնմ հըրսանիյք ն
նել... Նօկ Դըստըկնցի Ղասրմօնը:

ԾԱՏ. — Նօկ, օր ան օրնն էշնւ ցարնն ա
նել բնրնծ բօզարը:

ՄԱԹ. — Սնրնն մնգննդով ալ ծահալ ա:

ՄԻՆ. — Եխպայրըթիւնը վկօյ ն, դըշտնցաց
փուղէրնն ն հըրսանիյք արալ, Ըրաւատն հա-
մամչուն աղճիկըն ն տարալ:

ՁԱԻ. — Բնխտննար:

ՄԻՆ. — Իս օր վախտին վնրն չի նել հը-
սանիւմ, մեր տըղարքը հըվատաս նրնն արին
նել, եխպայրըթիւնը վկօյ ն, թոյբաշու ձիյուն
օխտան բըննեծ ըն, ազ դալա վեր գիձին, նրուք
ալ հօ մահ ըն հաւալամիշ էլնծ:

ՁԱԻ. — Ենդուղ, միը կըտըրէծներին ն-
րննները կայննծ ն...

ԾԱՏ. — Ալ նահամ ըս, թուղ արիս, խօչը
դն:

ՄԱԹ. — Շօտ դնլնթըն նարամ, տննն հըր-
սանիյք ն, մնտնմ ն եիտ դննին նել:

ՄԻՆ. — (Կարծես մի բան յիշելով, բարձր
բրբըցում է) Բնս դնւք հնլն ատ ըք նահամ,
եխպայրըթիւնը վկօյ ն, գիգնմ ըք օր աս քը-
շնրնց թունի տըղան մաղազումը, կրասին
եատկին ն էլնծ գնղւած, նահամըն հալն վը-
լըթննիցը (մօսեմումէ Մաթ-ի եւ Մասուրի ա-

կանցներին ինչ որ փսփոում է, բարոր միասին
բարձր եւ երկար ֆրքում են):

ՄԱԹ.—(ֆրքալով)—Պայ, քու Գեափըդ չի
նան, Մինան, անդի բուն ըս նահիլ օր., դօկ հօ
լափ բիաբըրըօթին ան

ՋԱԻ.—Այ ատ սենչ ա ձեզ պատահալ է,
թմ ըբ դօկքան ծըծըղելիս:

ԾԱՏ.—Ախպարըս ըմ, իս հըւատիլ ըմ, վը-
խըթանից ունչ օր ահիս պատահիլ ան, է թմ,
մայտընեբըդ չի Բալաբաջից Մուխսին, մա վը-
խըթանից չի մոյն քշարանմը ըսպըտանկալ: (ծի-
ծաղում են)...

ԵՐԵՒՈՅԹ 6

ՆՐԱՆՔ և ԱՔԵԼԸ

ԱՔԵԼ (Շնչասպառ ներս է մտնում) Ապար,
բաջի, շնու ըրանիք, դէ հա, դէ հա, օր...

ՄԱԹ.—Այ տըղօ, սենչ կօ, սենչ ան պատա-
հած:

ՋԱԻ.—Ստեփանըս ա գելիս:

ԱՔԻԼ.—Չէյ է, չէ:

ՄԻՆ.—Այ չօրը փըչէ, դէ սենչ կօ, շնու
ահա:

ԱՔԵԼ.—Շնու, շնու ըրանիք, ապար, նօք
ղըզղունը քանդիք, օր միը տուն աքըզչի ան
գելիս, դէ հա:

ՋԱԻ.—Պոլ, հուղը գիլհիս, տօնըս քանդ-
ան ան, այ ապար, (անտերը ծընգներին խփելով)
վայ միը ճօր այ մօրդ, քանդանք, քանդաք
պըրծել:

ՄԱԹ. (Աֆելին) Ո՞ւնչ, ան, սենչ ան, այ Գան-
տինը մըտէծ, սենչ աքըզչի, ըշտեղ ըս տանալ
(վեր կենալով) Դէ հա, շուտ ըրանիք:

ՋԱԻ. (ողբալով)—Ախիը իս սենչ հուղը տօմ
հըրդօ գիլհիս, այ մօրդ... հան ան կանանծ ըս,
շնու, մոյն ճօր:

ԾԱՏ.—Բան ահա աքըզչին նանան ան
Ցաղնա (մի կողմը) սենչ աղիյկ ան օր միք ասար
քաշամ չիք:

ՄԻՆ.—Այ տըղօ, դոն եիրան քու ախա-
ւըդ տանան աքըզչոն, ը՞տեղ ան նել (Ջաւա-
հիրին) այ բաջի, վախիման, եխպայըթիւնը
վըկօ, կայնի տինիք ունչ ան նահամ:

ՄԱԹ.— Ը՞տեղ ըս տանալ, այ տըղօ, միը
էյգոն կըշտին, թան ան բօծըր:

ԱՔ.— Իս եիրան տանալ չիմ, տիսնուղը
մելիքին գանան ան նել, վէզ ան նել տալիս օր նօ
մելիքին ահի. էնձ օր տանալ ան միը էյգուն դըր-
քըտակին, ահալ ա վէզ տօ տուն երմաց արա,
օր աղըզչին թուշ նելիս ան ձիր տուն:

ՋԱԻ.—վայ, քոանամ իս, տանաք հան գիլ-
հիներիս ունչ ան ախալ:

ՄԱԹ.— Բան հոգ մաթըթիւն չի, այ քի

1369

մատաղ, հիմա իսախա ա նիլ... Թո՛ւհ, բնա հենչ
իրիյք: Տնհիմ, Ծատուր, օր ահամ եօջ երենքըս
հաղ ա նարամ: Հնիւն ալ խաթօյ ն գելնց միր
գելնհը, իս գիրամ ըմ:

ՋԱԻ.— Այ, դէ ալ խըսելու վախտ չի է,
մոյն ճօր է, Միննս ապար, մոյն ճօր, օր քանդանք:

ՄԻՆ.— Եխապարթիւնը վկօյ ն, իս ճօրը
գիրգեմ, իս ճօրը գիրգեմ, գիրգեմ ըմ ունչ իրիյք:

ՋԱԻ.— հը, ունչ ն, ունչ ն:

ՄԻՆ.— Գիրգեմ ըմ, իս ճօրը գիրգեմ:

ՄԱԹ.— Ունչ ն, ահա տինիյք:

ՄԻՆ.— Մայտընեբըդ չի մըկէլ տարւան
վիրիգիտացնց նաղը:

ԾԱՏ.— Այ բո՛ւն օնիս, բո՛ւն ահա, հըրգօ
նաղլի վախտ ա, այ տըղօ:

ՋԱԻ.— Էյ կըծիմ հոգիդ, շնուտ ահա օր արիյք:

ՄԻՆ.— Նօկ, օր աղցըզին նիգամ ն էլնծ
մըտի Մեսրոփաց տօնը, դրուց նօկ զուգուգ
պառաւը, աղցըզնու առաջը կտրում ա օր
թուղ չարի: Եխապարթիւնը վըկօ, աղցըզին
ալ դրօ գըրուայ ա տալիս օր եինց կօ, պառաւը
վէր ն ինգաննամ, գիլիշարարը սաղլամ ինգան-
նամ ըն եիտկը: Ատ դօնդի աղցըզին ալ մահ ա
գիրգեմ թն աղըրդանա պըռաւին գիլնհըն ն
վէր ինգաննամ, վըխըթանից զըզողունը թուղ ա
նարամ, հայդն, մոյն ն ծըլըկում (ծիծաղ): Եխ-
պարթիւնը վըկօյ ն, գնլսան ն, Ջաւահիր

բաջուն ալ կընըցանիք բըխճին դըրքըտակին
աղցըզնուն գիլնին մոյն ատիօյին գնլ, (ծիծաղ):

ՄԱԹ.— Այ Միննս, դո՛ւ ալ հաննաքի
վախտ ըս գիրգե՛ծ...

ԾԱՏ.— Այ նահամ ըս թո՛ւղ արիս:

ՋԱԻ.— Ի՛հ ... հօկ Միննս ապարն ալ է,
մահ թուղ արիս հանաքներ տօ, ալ նահամ չի թն
սըրտիս գննակ զըխկիս, անո՛ւն չի կըթօլ: Դէ,
շնուտ է, ունչ ըք նարամ, շնուտ, մոյն ալ տն-
հնք ան աղնի գիրուղը նիյ ն մտէլ:

ՄԱԹ.— (Արագութեամբ) Դէ օր ատիյ ն,
նօր ա, հնիւն նօկ ըրթօվա աննղը բիր դօնչի
Ծատուր տանի եիրնց տուն, գնղլի, զըզողունըն
ալ միյք նօք քանդիք:

ԱՔ.— Ապար իս նօմ զըզողունը քննդիմ:

ՄԻՆ.— Աղու՛րդ, եխապարթիւնը վըկօյ ն,
բաջի, հնիւն դո՛ւ մոյն ըրթօվան բիր տօք Ծատուր
տանի, զըզողանին ճօրը իս տինիլ ըմ: Դո՛ւ ալ,
Մնթնու ապար, մա հօկ չարփային վնրան նըս-
տալ ըս, բնըքն աղցըզին շնուտ ն աղալ, խըսը-
ցանիլ ըս:

ԾԱՏ.— (Անհանգիստ) Ջէ, չէ, բալամ, իս
ղալմաղալի հիտ բո՛ւն չ'օնիմ, իս վախիլ ըմ,
խաթօն պուտի չի, քօշ պուշկըս հեսէ նիգաննամ
հաղ արի, բնըքն մա աղալ ա բըռնել, գուր տեղը
իմ դաւի դարաբի մանջ ինգաննիմ: Իս նօմ, թն
չէ Ծաղիկ ալ լըսիլ ն, վախիլ, դո՛ւք ալ ձիր

գիւհին ճօրը տանիք: Անիրաւ պռէշկըս տի՛նամ ըս հալա, հո՛ւրս բըրդան սկըսել հաղ արի (Գնում է):

ԵՐԵՒՈՅԹ 7.

ՄԱԹՈՒՍ, ՋԱԻԱՀԻՐ, ՄԻՆԱՍ և ԱՔԵԼ

ՄԻՆ.— (Ետեից բարկացած) Ա՛յ դ՞ն ալ չընաս, քու պռէշկըս ալ, ախիր քիզ մօրդ ըհաղ- ուն իս սենչ ահիմ, տանսաք, նսլը ան պուք աղալ:

Եխպայրըթիւնը վըկօյ ան, Մանթուս ապար, բաս օր նիգամ ըմ նել թւանգաւ տօմ կընդըվէր արիմ, թուղ չիք արալ, բաս տեղ՞ը չի նել: Սարսն անրաղ ընան, լըկիլ, ան: Այ դ՞ն նօլըս ընան, գոլըս չինան:... Բիր, բիր, բա՛ջի ըրթօվան ըստեղ, իս մոյն ճօր նարիլ ըմ (Ջաւահիր դուրս է գնում):

ԵՐԵՒՈՅԹ 8.

ՄԱԹՈՒՍ, ՄԻՆԱՍ և ԱՔԵԼ

ՄԱԹ.— Ա՛յ տըղօ, բաս նահամ ըս աղըզ- չին ահած ա թան թուշ նելիս ան Ափր՞ամաց տուն: Ա՛յ քի մատաղ բաս մատնըթիւն չի, սենչ ան: Մատնըթեան ալ պոլղտար ա նիլ: Ախիր աղ- ցըզչին սենչ ան գիդամ օր միջք ասար անրաղ ըբ քաշամ, օր կէս ճընըփիցը եիտ ան դանսած

գելիս միր տուն: Թո՛ւհ, նանսաթ մատնուղին: (Մնում է Ջաւահիրը արթաւէն կուանը):

ԵՐԵՒՈՅԹ 9.

ՆՐԱՆՔ և ՋԱԻԱՀԻՐԸ

ԱՔ.— Հրամելըս, ապար, մելիքին տղան էնձ հիտ ահալ ա, վէզ տւել զիբընս եիրսց տուն:

ՄԻՆ.— (Վերցնելով Ջաւահիրի ձեռիցը արթաւէն՝ տալիս է Ափեից) Ա՛յ տըղօ, Ա՛քել, հօկ ըրթօվան գիձէ եօնսըդ, հօկ սըհաթիս հըսը- ցուր միր տուն:

Բաջուն նահիլ ըս, օր գեաղւի թըզնի քօլին մանջին, հասկանաս:

ԱՔ.— Է իմ, էշ ըմ, օր հասկանիմ ունչ, հօկ սըհաթիս տեղ հըսըցանիմ, ապար (դուրս է գնում):

ՄԱԹ.— Բախչաց արտաւըն ըս նօլ, օր աղըզչուն ոաստ չի գոլս, այ տըղօ:

ԵՐԵՒՈՅԹ 10.

ՄԱԹՈՒՍ, ՄԻՆԱՍ և ՋԱԻԱՀԻՐ

ՄԻՆ.— Եխպայրըթիւնը վըկօյ, տիսնիմ ատ աղըզչի պարունընսլը ան գիդանսամ, հիւնսը օնի թուղ գիդանի:

ՋԱԻ. — Աստած պահի բալաքըդ, Մինսս ապար, շօտ ըմ շնորակալ է:

ՄԻՆ. — Դէ, բա՛ջի, հըրդօ ալ նօք ղըզզանին հաւարին (դնելով հրացանը մի անկիւնում) հօկ ալ մընօ հըտեղ, տինիյք սենչ ըք նարամ: Մսթսս ապար, դսլ ալ նըստիլ ըս գըտեղ (ցոյց տալով թաղսը) օր ան տընըքսնդին թուղ չ'արիս բօխճան մըտայ, մինչընս միբ գսլը (դուրս են գնում դէպի բախճէն):

ԵՐԵՒՈՅԹ 11.

ՄԱԹՈՒՍԸ (մեցալ)

ՄԱԹ. — Այ բա՛րբօդ էլի հստի գեղ, հա. իս էմ հօքիս, մոյնիտան մոյն շօրժ արի, հօկ բարբօդըս սսենգ արի, ան աղիյկ ս: Ախիբ հօկ խալխ ա, օր միբ գեղսմըն ս: Ասար մոյնին էգին ըն հըւսքսմ տանամ, հօգսլց անմոյնին ծառար ընան տընգաքըն ըն տականց կըտարամ վէրնածամ, մոյն ուրիշին տօնն ըն կըտրում, էլսծ, չէլսծը հըւսքսմ, տանամ: Այ գիդի միբ առաչւայ գեղը, մաղուլ, մոյն բօզար ըս նել դսլս գիւլ, մահա նիլ նելիլ ղըլղըլս, գեղը մահ ա նել նելիլ դըրնգալիս ընան, հըրդօ ըն՝ չիլ ս նըմուէն: Հստի ալ բսլն ա նիլ, մօրդ մընօյ մոյն քանի չաթու քսսանների ձարքին

եսսիբ: (Մսածելով) Հըրդօ օր ալցըզչին նի ընան մըտելսց, իս սենչ ջըղօբտօմ, սենչ անիմ, լսլգսլըմ գիդսմ, օր հիտը շալթայ-բալթայ արիմ, վախտ եընցկըցանիմ: Հսյփ, հսյփ էմ ըրըզսցսլք: Քսրիբարի նըմուէն թօթըս փըչընելսց ս նօ: Ղըզզուէն ընան թանդարը ինգանի ունչ անիրաւին ձերքը ան մկէլը եօլայ ս նօլ:

ԵՐԵՒՈՅԹ 12

ՄԱԹՈՒՍ և ԾԱՂԻԿ

ԾԱՂԻԿ. — Մսթսս ապար, քըռանամ, ատ սենչ ս պատահած ձիգ, Ծատուր ա թըլընթափած ալալ՝ թս ձիբ տուէն ալցըզչի ս գելիս, աղսլըդ ա: Նահամ ա մոյն ըրթօվս սրսնղ ըն տւել, վըխսնսմ վիկալիմ, քըռանամ իս, նսլը ս նելիլ օր իս քու ես Ջաւահիրս ըղկօթինը մըռանամ Նօր ա, ըշտեղ ս ըրթօվան, բիբ, բիբ, հօկ սըհաթիս տանիմ գսղւիմ: Ջաւահիր ըշտեղ ս:

ՄԱԹ. — Իս քիգանից շնորակալ ըմ, Ծաղիկ բա՛ջի, ամա Ծատըրօ հիտ նահիլ ըս օր շօտ ա բեզամաղ արալ միգ: Վնաս չ'օնի, ատ ալ չիք մըռանիլ:

ԾԱՂԻԿ. — Էյ, Մսթսս ապար, ըրխերացըղ ղըրբուէն, լիմ ըս նըղանսմ, գիդսմ ըս օր միբ Իէշտսմը Ծատըրօ նըմուէն վըխըկօտ մօրդ ճըրա-

գաւ ալ շօռ գոն գիղանիլ չիս, ալ իմ ըս բեղա-
մաղ նեւիմ, դէ, շոնտ, ըշտեղ ան անրաղը, բիբ
տանիմ:

ՄԱԹ.— Աղբաթը խայր օվչի Միննան, նո օր ատ հալաթիդ ըստեղ չի նան նեւ, մընա-
լաց ըք նեւ մօրդ ը կնայդ լափ մանթան:

ԾԱՂ.— Միննան ըստեղ ան, դէ օր ատիյ ան,
շօտ աղիյկ ան:

ՄԱԹ.— Ըստեղ ան, հենէ Ձաւահիրա հիտ
բըխճոնմը զըզղանին հիտ ըն:

ԾԱՂ.— Նօմ տինիմ, բանթան մոյն քօմանդ
ալ իս հըսըցանիմ: Ո՞ւնչ անիմ իս Ծատըրօ, նո՞ւր
արիմ օր անդի վըխըկօտըն ա, այ Մանթան
ապար: (Գնում է դէպի բախճէն)

ՄԱԹ.— (Ետեւից) Դէ Ասւած սայրիս, տիս
մոյն ունչ ըն էլան, թան չէ էմը էնճ հըսահալ
ա լափ:

ԵՐԵՒՈՅԹ 13.

ՄԱԹՈՒՍ (Մենակ)

ՄԱԹ.— Տէր Ասւած, դոն քու ողորմը-
թիւնըդ միգանից անպակաս արա . . . հայփ,
հայփ հատի կընայդ, օր Ծատըրօնըն ա: Իս վըխ-
եւիս ըմ, ան անիրաւ աղցըզչին մա գոն վանթան
հըսանի, դէ մօրդ ըս, իկ ջըղօբը տօ, սա ունչ

էլալ է, իմ ըն երտանան Ձաւահիր ընան Միննան:
Ընըզվաթ ալ չի վեկալամ է անիծւածը, օր մոյն
քանի մանթան տօմ աղնարը քընըցանիմ (հանե-
լով պօրսմօնէն):

Այմա ունչ օր ա մոյն երիքանոնց հանիմ
պատրաստի պահիմ, բանթան աջողալ ան: Փիս
խաթիյ ըս ըռաստ աղած, Ափրամա տըղօ, օր
Ասւած հանի տանի: (Լաւում է պիղն մուրնի
նայն, Մանթան վախտիւնից իրեն դրսում է)
վան, վան էմ ճօր, հես է նօյ ան օր կօ . . . աղալ
ան: Ո՞ւնչ իրիմ, ունչ: Խաչար ըմ կանչամ, ար-
ջար ըն գեւիս . . . այ տէր Ասւած, դոն միգ մեխի
իյկ, հօկ խաթիցը մոյն աղատա: (մնում է
Քասպար)

ԵՐԵՒՈՅԹ 14.

ՄԱԹՈՒՍ և ՔԱՍՊԱՐ

ՔԱՍՊ.— (ուրախ) Բարո՛վ, բարո՛վ էզնան,
օկընըդ լոնս ընան, նօր ա, հանթան աղած չի, բան
անան թոնը նանան ան տօն . . . (գարմանալով)
սա ունչ ան, իմ ըս դատի սըփընէ՛ծ, հը՞ քէփըդ
անդիյկ չի:

ՄԱԹ.— Բօյիցդ ալ ա մոյն ըմընչանի
Քասպար, այ ախմախի տըղօ, ախմախ, հանթան

տալու վախտ ըն գիդէծ, սըփըռնիլ ալ ըս, հալա՞
դամբա ալ ըս ընգանիլ բա՞ ղնչ ա:

ՔԱՍՊ.— Չէ դա, ան էրբաց ան, գեղամը
խըսելիս ըն նել, թա՞ թուշ նանալ ան տօն, բա՞ս
ատ ղըրտի ան օր մինչընա՞ հըրդօ հալա՞ կօյ
ուչ:

ՄԱԹ.— (բարկացած) Ա՛յ նրօ ուտնը
մանըրւի մոյնիտան, օր ըսկի գարիյ ունչ տեղ
հըսանի, բա՞ս դիեանան գիլհիս մաթօյ ան գելիս:
Բա՞ս հօկ օ՞րէնք ան, հօկ բարբօդ ա, հօկ խալիս
ա: Ատ ղև վ ա, ղև վ ա մանամ ընա, Քասպար,
դա՞ մանալ ան ճընանչիս: Թա՞ մոյն երմահամ
ղև վ ա ատ մատնիչը, իս գիդիլ ըմ ունչ ըմ
նարիլ, իս նըշուց ըմ տօլ մատնիլը ուրտի ան
նիլ: Բա՞ս դա՞ գիդամ չիս ատ ղըր շուչ տղան ա
նանա՞ մատնած, Քասպար (բարկացած դէս
տ ղէն գնալով):

ՔԱՍՊ.— (մի կողմ) Իս էմ Ասւածըս հօկ
մօրդը խելքից էլած ան: Են իս ըմ դօնդի, բա՞ն
չիմ հասկանամ, են ալ խեղճ էգնան ան գիժ-
ւէծ: (փչ լալով) Խեղճ, խեղճ էգնան, ախիր քիզ
ու՞նչ ան պատահալ է:

ՄԱԹ.— (բարկացած) Ախիր իս ղև ըմ մոյն
ցօրտ խօսկ ահած է, են ղըրին խաթրին ըմ
դըբէծ, օր անիրաւեները ատիյ ըն նարամ,
տէր ոլորմեա:

ՔԱՍՊ.— Ատ ղնչ ան է, էգնան, ղնչ ան

պատահած օր դատի կըզնըւէծ ըս: (մի կողմ)
Խօշը խելքը տեղամը չի:

ՄԱԹ.— Ո՞ւնչ ան . . . չօր պինչ ան:

ՔԱՍՊ.— Վալլահ թա՞ բա՞ն ընամ հասկա-
նամ . . . իս ալած ըմ քիզ ըկնըլոսանք, ան-
ջախ դա՞ վէլըմէլ դա՞ս ըս տալիս:

ՄԱԹ.— Վէլ ալ ըս, հալա՞ սափիյզ ալ:
Ըկնըլոսանքը գիլհիդ գիբի, իս մեղաւոր ըմ
օր անքան յիմար ըս օր էման չիս հասկանամ:
Իս քիզ բա՞ն ըմ հըրցանամ, անջախ դա՞ լօբա-
զի նըմուչ հանաքիյ ըս գիձուլ: Հանաք օնիս,
պահա քու թայը թուշիդ հիտ ըրելու, փիեան,
մօրդ հըտեղ գիդամ չի ունչ հուղը տօ գիլհին,
սօ կայնած ան հանաքներ ան նարամ . . . Մի-
նան ալ նօ՞ր ա նանալ մոյն բաթմիշ էլալ:

ՔԱՍՊ.— Մինա՞ս, ղնչ Մինան (մի կողմ)
Թօբա թա՞ բա՞ն ընամ հասկանամ (Մաթուսին)
ատ ղև վ ա, ղնչ ան, ղև վ ա մատնած, էրբաց,
ու՞նչ ան մատնած ատ ու՞նչ Մինան ըս կանչամ,
(մի կողմ երեսը խաչակցելով) խօշը օր հօկ
մօրդըս գիժւէծ ան, աղիյկն ան ա իս պուք դա՞:
(վախեցալով ես ես է գնում դէպի դուռը որ փախ-
չի Մաթուսը նկատու է)

ՄԱԹ.— Ատ նօ՞ր ըս փրիսօհամ, իս քիզ
հիտ բա՞ն օնիմ (մօտենում է եւ Քասպարի կո-
նիցը բռնում մօտ բերում) մահահ ըստեղ:

ՔԱՍՊ.— (դողալով սի կողմ) Տէր Ասւած դու

էնձ օքնըթիւն, աս ո՛ւնչ խաթի մանջ ըմ ինգիւ
(ուզում է դուրս պրծնի, չի կարողանում)

ԵՐԵՒՈՅԹ 15

ՄԱԹՈՒՍ, ՔԱՍՊՍՐ և ՄԻՆԱՍ

ՄԻՆ.—(մասով նակաթի ֆրիցիւր սրբելով)
Հը, հալադա ալաժ չի, ա՛մա տաք ա հա,
Մաթիւս ապար, եխպայրթիւնը վկոյ ա, ունչ-
քան օր նիգամ ա հըրդօ, թուղ գո՛ւ:

ՄԱԹ.—Պըրժէք, ունչ ըք արալ (Քասպա-
րին) հը, հըրդօ ալ չիս հասկանամ... Թա՛ հաս-
կանամ չիս, մուլլա բերիմ գիր արի:

ՄԻՆ.—Ամման բո՛ւն ալ կարքիյ ըք բարալ,
ղըղո՛ւն ընան թանդարը գիձեմ ձեր դօնչի Դա-
գարաց բօխճան, ընտեղանց ալ երնց ըմ կըցա-
հալ թո՛ւնից էյգին: Եխպայրթիւնը վկոյ ա, հէս
է նօմ ընտեղանց ալ վիկալիմ տանիմ Շահպա-
գաց էյգու՛ն ընձանամը մոյն սարո՛ւն գիւղը-
կատեղ կօ, ընտեղ գեաղւիմ (վերցնելով նրա-
ցանը) ի՛մ, Քասպար բէխըբէր ա, Քասպար,
Թա՛ վըխելիս չիս, իյկ դո՛ւ ալ էնձ հիտ, իյկ
նօք, բալքա՛ս պայտք ըս ալալ:

ՔԱՍ.—Ձանըմ ատ ո՛ւնչ կօ, ունչ ա պա-
տահաժ, ալցըզչի ա ալաժ, եանի նօր ըք ըն-
ձանից գաղվամ: Մոյն եարիեան բո՛ւն **ընալիք**

բո՛ւն հասկանիմ է, փիեա՛: Իս ալ մա գիղիմ
էգնան աղըրգանա գիժէժ ա՛:

ՄԱԹ.—Տիս գարիլ ըս մոյն պըպըլկանցի
արա, խալխին գիժ շինա՛ գեղամը, կնանիյքը
ո՛ւնչ ըն էլալ, գելիս չեն:

ՄԻՆ.—Արխային կօց, Մաթիւս ապար. հօկ
սըհաթիս գո՛ւ ըն: Մոյն միժ փուս ըմ քանդալ
ղըղանին թըլֆը աժալ մանջը—հըրդօյ ալ հուղը
տալիս ըն վարան, ահամ օր մոյն արկիւ հօրգն
ալ եօնջա՛ գրին վարան, օր ըսկի տեղը մալլամ
չ'արի: Եխպայրթիւնը վկոյ ա, նօմ զըղղու՛ն ըն
ալ մոյն սարո՛ւն փընղըմօսկ արիմ, հեսէ գե-
լիս ըմ:

ԵՐԵՒՈՅԹ 16

ՄԱԹՈՒՍ և ՔԱՍՊՍՐ

ՄԱԹ.—Հը հըրդօ խօ էըը ալալա տեղը,
տինամ ըս, էխտը եաղը ալաժ ա միգ քօմա՛գ,
անջախ դո՛ւ հանաքիյ ըս ալաժ, բօյիցըդ ալ ա
մոյն ըմընչանի... Նօ բօխճան, տիս քու բաջի
ո՛ւնչ բանիյ ա, մոյն ալ տանա՛ս ալցըզչին նիյ
ա՛ մըտել:

ՔԱՍ.—Ա՛յ ջանըմ, իս ունչ մեղաւոր ըմ,
ո՛ւնչ գիղիմ, Թա՛ դո՛ւ ալցըզչույ ըս ըսպասամ,
եիղիմ նեյ հօ մոյն հանգ վերս ալ հառիյ ըմ

էնձ օքնըթիւն, աս ո՛ւնչ խաթի մանջ ըմ ինգիլ
(ուզում է դուրս պրծնի, չի կարողանում)

ԵՐԵՒՈՅԹ 15

ՄԱԹՈՒՍ, ՔԱՍՊԱՆ և ՄԻՆԱՍ

ՄԻՆ.—(մասով նակասի ֆրսիմք սրբելով)
Հ՞ը, հալանգ ահած չի, ամա տաք ա հա,
Մաթուս ապար, եխպայրթիւնը վկոյ ա, ունչ-
քան օր նիգամ ա հըրդօ, թուղ գո՛ւ:

ՄԱԹ.—Պըրծէք, ունչ ըք արալ (Քասպա-
րին) հը՞, հըրդօ ալ չիս հասկանամ... թա հաս-
կանամ չիս, մուլա բիրիմ գիր արի:

ՄԻՆ.—Ամման բուն ալ կարբիյ ըք բարան,
ղըղոուն ընան թանդարը գիձեմ ձեր ղօնչի Ղա-
զարաց բօխճան, ընտեղանց ալ երնց ըմ կըցա-
հալ թունից էյգին: Եխպայրթիւնը վկոյ ա, հէս
է նօմ ընտեղանց ալ վիկալիմ տանիմ Շահպա-
զաց էյգուն ընձանամը մոյն սարուն գիըղըց-
կատեղ կօ, ընտեղ գեաղւիմ (վերցնելով նա-
ցանը) իմ, Քասպան բէխրբէր ա, Քասպան,
թա վըխելիս չիս, էյի դո՛ւ ալ էնձ հիս, իյի
նօք, բալթա պայտք ըս ահալ:

ՔԱՍ.—Ձանըմ առ ո՛ւնչ կօ, ունչ ա պա-
տահած, աղցըղչե ա ահած, եանի նօր ըք ըն-
ձանից դողվամ, Մոյն եարիեան բուն ընտիյք:

բուն հասկանիմ է, փիեա: Իս ալ մա գիղիմ
էգնան աղըրդանա գիժէձ ա:

ՄԱԹ.—Տիս գարիլ ըս մոյն պըպըլկանցի
արա, խալխին գիժ շինա գեղամը, կնանիյքը
ունչ ըն էլալ, գելիս չեն:

ՄԻՆ.—Արխային կօց, Մաթուս ապար. հօկ
սըհաթիս գո՛ւ ըն: Մոյն միժ փուս ըմ քանդալ
ղըղանին թըլֆը աժալ մանջը—հըրդօյ ալ հուղը
տալիս ըն վարան, ահամ օր մոյն արկո՛ւ հօրդն
ալ եօնչալ ղըրին վարան, օր ըսկի տեղը մալթում
չարի: Եխպայրթիւնը վկոյ ա, նօմ ղըղղունըն
ալ մոյն սարուն փընղըմօսկ արիմ, հեսէ գե-
լիս ըմ:

ԵՐԵՒՈՅԹ 16

ՄԱԹՈՒՍ և ՔԱՍՊԱՆ

ՄԱԹ.—Հը՞ հըրդօ խօ էշը ահալա տեղը,
տինամ ըս, էխտը եաղը ահած ա միգ քօմադ,
անջախ դո՛ւ հանաքիյ ըս ահած, բօյիցըղ ալ ա
մոյն ըմընչանի... Նօ բօխճան, տիս քու բալի
ունչ բանիյ ա, մոյն ալ տահան աղցըղչին նիյ
ա մրտել:

ՔԱՍ.—Այ ջանըմ, խօ ունչ մեղաւոր ըմ,
ունչ գիղիմ, թա գո՛ւ աղցըղչույ ըս ըսպասամ,
եիղիմ նեկ հօ մոյն հանգ վերս ալ հառիյ ըմ

նել փրկածնիլ... Ատ անիծւածներին ակնաւ օկըն
չ'օնիմ տըսնելու (ուզում է դուրս գայ) իս նօմ:
ՄԱԹ.—Այ տըղօ, քիզ հիտ չիմ, նօր ըս
նելիս:

ԵՐԵՒՈՅԹ 17

ՄԱԹՈՒՍ, ՔԱՍՊԱՆ և ԱՔԵԼ

ԱՔԵԼ. (Վազէ վազ, շնչաւալաւ)—Վայ, ա-
պար, Ակցըզչին հենէ գելիս ան, լափ Համփար-
ցըմուց դըրքըտակին ըմ տանան, սպայտանկ
կարտուզ ա նել դրէծ, օր մըտայկ չի տւել վա-
րան, անդի վըրանամ օ՛ր...

ՔԱՍՊ.—Այ տըղօ աղո՛ւրդ ըսնահամ... չէ,
չէ. իս նանամ (ուզում է գնայ):

ԱՔԵԼ.—Խօչը, նօկ Աստուածը:

ՄԱԹ.—(Վազելով նրա կոները բռնում է)
Այ տըղօ, գիժ ըս, սանփէյ ըս, նօր ըս նելիս,
էնձ հըտեղ մանանկ թուղ նարամ, նօ տիս քու
բաջի ունչ ան էլալ, հունչ բանիյ ան... Անիրաւը
թուղ նօյ ունչ բօխճան, գիլիներին կայնի (Քասու-
պարը ուզում է գնայ դէպի բախնէն) չէ, չէ
դո՛ւ նօ ման, Այ տըղօ Աքել. վէզ տօ բաջինե-
րին կանչա (Աքելը ուզում է դնա) Չէ, չէ կան-
չիման, բանքան հանքան պըրծէծ չին... անա մա
ընտեղանց ըրմանաւը երնց կօն զօնչի Ղաղա-

բաց բօխճան, ընտեղանց ալ թուղ նօն Մարքա-
րիտ բաջուց տուն, տօն չի գո՛ւն ըսկի. (Աքելը
գնում է):

ԵՐԵՒՈՅԹ 18

ՄԱԹՈՒՍ և ՔԱՍՊԱՆ

ՔԱՍՊ.—Էգնան, դէ անա իս ալ մահ նօմ
նրուց հիտ երնցկօմ էլի (ուզում է գնայ, Մարքար
բռնում է)

ՄԱԹ.—Չէ, չէ, դո՛ւ ըստեղ մնահի, հար-
կաւոր ըս էնձ: Դո՛ւ ալ օր նիգամ ըս նօն, բան
հով ա նրօ հիտ ուսերէն խըսելանց (հանելով
գրպանից երեխանցը տալիս է Աքելին). հի՛նք
օն հօկ իրիյքաննցը, բանքան թակաս օկընը, ըր-
ուրցահալ (ուժեղ մուրհի ձայն):

ՔԱՍՊ.—Վայ, էգնան, ահալ ա, հունչ ըք
ըրելանց (Երկուսն էլ դողում են)

ՄԱԹ. (Իրեն կարգի բերելով) Քասպան,
դօչաղ կայնի, շըշկըլիս ունչ, իրիյքաննցը
վէր գեճիս,

ԵՐԵՒՈՅԹ 19

ՄԱԹՈՒՍ, ՔԱՍՊԱՆ և ՍՏԵՓԱՆ

ՍՏԵՓ.—(Մտնում է ուրախ) *ա՛ն ա՛ն ա՛ն* (Եւ նրկասելով նրանց քարացած դիրքը, մնում է ինքն էլ շարած—կենդանի պասկեր):

ՄԱԹ. (կիսաձայն) — Այ տղո, նօր ըս լալկւած, տինսմ ըս կայնած ս, համեցէք արա նըստի.

ՔԱՍՊ. — Ախր վրէտելիս ըմ (մօտենալով ըզգոյ՛) Գասպադին Ակցըչի. պօժալըսկա, սաղիս բապատայ. — մինաւատ, ոռուկի եաման շալթայ բալթայ. (արագ մօտենալով Մաթուսին) լըսէս, ունչ սնրնն ըմ ահալ (Ստեփանը բարձր փրթկացնում է Եւ քրքում)

ՄԱԹ. — Այ գստինը մըտէժ, առ սննչ ըս ահալ, օր նօկ անիրաւը նստի ծըծըղելիս ս:

ՔԱՍՊ. — Դէ, սննչ ըմ ահալ, լափ բաղաքավարի ահամ համեցէք նըստէ, ան հէյուռնը անջախ էչի նմուն հըռհրաալիս ս:

ՄԱԹ. — Այ տղո, բնլքսմ փիս ըս ահած, մոյն ալ սնրուն ահա, թսն չէ կըզնըւիլ ս, տօլ ալ սնվ ա գիգսմ ունչ օյին գսլ միր գիլհին:

ՔԱՍՊ. (Ստեփանին) — Չսնչիմ սմէեօշ, գասպադին Ակցըզի, իզդես, չարփահի սաղիս.

ՍՏԵՓ. (գլխի ընկնելով թիւրմացութիւնը, աւելի բարձր քրջալով) *ըստեղ մոյն բսն կօ հա, հա, հա, հա:*

ՄԱԹ. — Այ վիզըդ չի մանդըւի, Քասպսր, ալ առ սննչ ըս ահալ, էմ տօնըս բննդսլ. շնւտ արա, դէ, պլայզը դըրէ ափին... բնլքս . . .

ՔԱՍՊ. — (շտայ երեփանցը առաջարկելով) Պօժօլըսկա, վճտ խարօշ, զսնչիմ սերչայիշ (սալիս է Ստեփանին Եւ վագում դէպի Մաթուսը) էզնս, քօփըդ քօք պահա, երիյբսնսցը ալնարը քըռըցահալ ա:

ՍՏԵՓ. — (հանգստութեամբ բանալով երեփանցը, բարձր ցուցադրելով, բարկացած ձեւանալով) *է՛շտօ, վըգեատկա, եա վամ պակաժու վըգեատկու . . . պրատակժլ, պրատակժլ, սեյչսս պրատակօլ* (Եւ ցարսելով երեփանցը Քասպարի երեսին բարկացած դէս ու դէն է փայում Եւ հոս հոսելով օղը) *տուա վօտկօյ պախնետ, եա վամ պակաժու: Գըդէ կուբ, գըդէ վօտկա, (մի կողմ) տուս ըրսնիք օր սնրնն կամեղիս ս ըլելսց:*

ՄԱԹ. — (իրեն կորցած) *Քոանասունչ, սյ Քասպսր, առ սննչ խաթօյ ըս բնրսլ էմ գիլհիս, պըրտըկօլ ա նիգսմ շինի, վսյ էնձ, վսյ էմ ձօր, դուսաղից պըրձնուամ չի կօյ էնձ. վսյ . . .*

ՍՏԵՓ. — (գոռգոռալով) *Պրատակժլ վըգեատկու, պրատակժլ:*

ՔԱՍ. — Ախր, սննչ ըմ արալ է, օր անի-

բաւը ընըշվաթ չի վիկալամ, սենչ հուղը տօմ գիւհիս . . տմհնս իրիքանսնցը նսւր ան գըխկել գիւհիս (ղառնալով Ասեփանիս) սըրչանս, սըրչանս սօթօլըսկան . . . (Մաթոսին) այ էգնան մոյն տըսնանուց տօ, բնիքն կարմիրը շնւտ քընըցանի անիրաւին ակնարը:

ՄՏԵՓ. — (մի կողմ) Գիդանմ ըմ միը օյգին միշտ բըխճուճըն ա անբնղը քաշիլ, մա թուշ նօմ նրօ գիւհին կայնիմ, ախնիմ էնճ ճընընչելիս ան:

ՄԱՍՊ. — (հանելով ռսապ մի սասնանց) Հիյնք օռ, Ասւած սայրիս. . հայփ էմ տըսնանուց հինք օռ թնքինան գօկ զըլուճիցը, սըրարկօլիցը միդ ազատիս:

ՄՏԵՓ. — (բարկացած) Ա. պատենտ վաշ գը-դէ, նէտու, գըդէ վօդկա, գըդէ:

ՔԱՍՊ. — Վօտկի նէտ բապատայ, վօտկի եաման, գանչիմ վօտկի, վօտ կրասնի խարօշի (առաջարկում է սասնանցը) կրաննի, կարման բապատայ:

ՄՏԵՓ. — (բարկացած) Ըշտօ, կրաճանի, կարման, (առնելով) գայ սիուդա (ղնում է գրպանը) էսօ խարաշօ, էսօ մնէ նրաւիտցա, վգեանտկա, սըրատանկօլ, սըրատակօլ (գնում է դէպի բախնու դուռը) վօտ գըդէ վօտկա, վօտ գըդէ գաւոդ, եա գնայիու (ոսով խփելով դուռը բացում է) եա վամ պակաթնւ, սըրատանկօլ (դուռս է գալիս):

ԵՐԵՒՈՅԹ 19.

ՄԱՍՊՈՒՍ և ՔԱՍՊԱՐ

ՄԱՍ. (կիսայուշաբաւի ընկնում է թախսի վերա) այ Քանսպար, տօնդ չի քանդակի, օր էմ տօնս քանդանս, հնտի ալ քանբախտըթիւնս (լալով) այ տէր Ասւած, դու մոյն ճօր արա:

ՔԱՍՊ. — Տմհնք հնլանս նօկ պիանիցին, խեղճ իմ էգնան, շտրափը ջըհանդանմ, տընելանց ըն դուսաղ ալ արին, ախիր իս սենչ հուղը տօմ գիւհիս է, անիրաւը հնմ տըսնանուցըն ա դրել ջնքանս, հնմանլ վէգան տւել զըգդանին տեղը, սըրարկօլ ճըդդաւալ:

ՄԱՍ. — Քու վիզըդ չի մանդրի, այ Քանսպար, նօր ըս խալիսին տօնը քանդանլ, հայփ, հայփ էմ տըսնանուց (վերցնելով գետնից երեքանցըր դնում է ջիբը) անիրաւը իրիքըն ալ չի լայաղ արալ վիկալի, հնլանս գանդընս ունչ, նահամ ըն ընըշլաթ օտուղ չի: Բնս հօկ մատնըթիւնս չի: Ասւած մատնուղին դիւուըն մոյնիտան արի, բալամ: Այ տըդօ՛ մոյն նօ նօկ անիրաւին եստ կին է, սւլ ա գիդանմ նօկ կընանիքը վըխըթանից սըրտաճաք ըն էլանլ: Անա տինանմ ըս էմը էնճ հըսահած ա:

ՔԱՍՊ. — Թն մատնըթիւնս չի, բնս նօկ պիանից տեղանը սենչ ան գիդանմ ճիր անան

քըշելու տեղը, օր թուշ նսնսլ ան բօխճան: Ունչ աղիյկ ան, Մինսս վախտին ան զըզղուենը փըն դըրմօսկ արալ, թան չէ . . (բախնից լաուս է բարձր ձայներ) ան էզնան, սս ո՞ւնչ սնսսր ան, օլմիս զըզղանին ուղը գիյդէծ ան . . . Նօ մոյն տիս, բաջին լափ սըրտաճաք ա նելիլ է:

ՄԱԹ.— Այ տըղօ, մոյն վէզ տօ, տիս ատ ո՞ւնչ ան է, էնձ ըս ըղարկամ, իս լնղոն՞յ ըմ գիզամ, օր ըղարկամ ըս:

ՔԱՍՊ.— Վիզը մանդրածը անդիյ ան հարփանծ օր լնղոն հասկանի, ալ սրօ հանից ալ քաղաքավարի խո՞ւսիլ ան նիլ, օր հասկանամ չի: (վախենալով մտնում է այգիս)

ՄԱԹ.— Տէր ողորմեա, տէր ողորմեա, սս ո՞ւնչ օրիյ ըք ըռաստ ալալ: Տէր Ասւած, դոն ողորմած էլան: Բան եօջ եիւնքըս դուր ա նել հօկքան հաղ նարամ, ախիր իս գիզամ ըմ նել է:

ՔԱՍՊ.— (սարսափած ետ է վազում) Այ էզնան, քիզ մատաղ, դէ վի կօց, դէ հան, օքնըթիւն, օր աքցըզին բաջուս խըտըտէծ ան բիրանմ ըստեղ . . . բան տեղը չի օր խանչալը հանիս, անցիս անիրաւին փուրը, բնս հատի բիաբընչօթին ան նիլ:

ՄԱԹ.— Ունչ ըս վէլ ը մէլ խըսելիս, ննը թան խըտըտէծ ան, բիրանմ, ալ խայտառակչօթին ան մնահած օր գոն ունչ միը գիլհին . . .

ԵՐԵՒՅԹ 20.

ՆՐԱՆՔ և ՍՏԵՓԱՆ (գրկած մօրը, յետոյ)
ԾԱՂԻԿ և ԱՔԵԼԸ

ՋԱԻ.— (Ստեփանի գրկում) Այ բալամ, վէր դրէյ է, մեխկ ըս, պուրտաղըզ ընգանիլ ան, վօյ՞ ՍՏԵՓ.— (ուրախ ցած դնելով մօրը, փրչալով) վօտ, շտօ խարօշ, քանի, անջախ դոն նահամ ըս կրասնի խարօշ . . . հան հան . . . գիզամ ըք, ըտեղանց ըմ, օյգուեն վէր բանծ. հըվատիլ չիք օր ահիմ . . . Ղազարաց ուրմանին պըտըկիցը, խօջը . . . հան հան . . . մոյն պուտի ալ օր երտանիմ նել, հըվատաս թըռի նել դօնշի Ղազարաց բօխճան: (Մարնուր Քասպարը բերանները բաց զարմացած իրար ետ նայում)

ՋԱԻ.— Քոն մայր քըռանի բալամ, իյկ մոյն ալ պաչիմ, դօկ ալնարըզ է (համբուրում է) ան մօրդ բան հօկ ա ձիը ալցըզին, օր միզ վըխըթանի կըտարաք (էլի համբուրելով) ան կըծիմ հատի ալցըզին է:

ՍՏԵՓ.— (ծիծաղելով մօտնում է հօր) Հը, բարով, բարով ափի, բարով քանի, բնս դանտիյ ըք ճընընչելիս ձիը Ստեփանայ (ծիծաղելով) «պօթօլըսկա, սադիս բապանտայ», բնս օյգին ննը ան ան սըհաթին ճընընչանսլ, անալ ըրմանին պըտըկիցը . . . հան, հան:

ՄԱԹ. — Վէ, վէ քու վիզըդ չի մանդրի,
Քասպար, հօկ աղուրդ օր միը Ստեփան ա, այ
տըղօ դո՞ւ ըս:

ՋԱԻ. — Այ մօրդ, դէ մոյն սարսնն պաշայ
է՛, սննչ ըս հնկլիս կըտրէժ մնահած: Ստեփանըս
ա, բնս ո՞ւր ա (համբուրում է) կըծիմ է:

ԾԱՂԻԿ. — Օկընեբըդ լնու, Մաթնու ապար,
Ջաւահիր, ամման ճընըպարի բարնու գարգարի
գո՞ւ Ստեփան:

ՄԱԹ. — (Համբուրելով) Բարով, բարնու ըս
ալած այ տըղօ, փնոք քիդ, Աստուծ, հնտի ալ
բարտաւորըթիւն:

ՍՏԵՓ. — (Համբուրելով Մաթնուի եւ Քաս-
պարի հետ) Բարով, բարով, բնուի, հըրդօ՞ դրնու-
տը ընայիք, սարսնն ըք վըխնանլ, չէ: Օյգի, տի-
նիս նել քնոյն ուուտի ն նել ոուսերէն վէր կը-
տարամ ... ծըծնողն փըցընէժ ըմ (հանում է
գրպանից քասնանցը) հեսէ, հօկ ալ նրուց տէժ
ըբըզվաթը. քնուի «կրասնի խարօջ» հն հն ...
կրասնի խարօջ, Ա՛փի, աս հըրդօ օյգուն ընա,
դիփընանց շօտ չարչարմունքը օյգուն ա հըսա-
հած, օյգի, հինք օն (սալիս է):

ՔԱՍՊ. — Այ, քիդ արթար դիւուն, վալլահ միը
Ստեփան մալադէց ն. բնչի, վիկօլ օր բարտըդ
սարսնն ն կըտրէժ. հնմ տըղատ ա ալալ, հնմ ալ
Գիընձակու մըտաղիդ փուղը վիկօլ, քիդ հալալա:

ՋԱԻ. — Դն Աստու քննը տիս է, նո՛ւր ն
նթարս կատարւալ: Կըծիմ հնտի ա կցըդ չի բալա է,
տիննմ ըս, այ մօրդ, եկքն տըղօմօրդ ա դն-
ուծ. (Ափիլն) այ տըղօ, հնլն կայննժ ըս, վէզ
տօ բաջիներին մըշտըլըդ:

ԱՔԵԼ. — Հօկ սըհաթիս (վազում է)

ՔԱՍՊ. — (բարձր ծիծաղելով) Հն... հն...
այ էզնն, աս սնուտի ն էլնլ, օր արկնուով ալ
հնտի քուհաք. հնտի ալ մնգնլն օյին (ծիծաղ)
էզննն պուտի ն նէլ մնահած օր ձարքի նօ, բա՛-
ջի, հն հն:

ՄԱԹ. — Միը գնդին վիզը մանդրի, նօ՞ չի
միը գիլհին օյին բիրուղը, նօ՞ր ա ննննլ, մոյն
սարսնն թակիմ նել, անպիտանին:

ՍՏԵՓ. — Ձէ, դիփընանց լնգնթինը ան ա
նել, օր իս նահամ ըմ նել «պակաթի գըդէ վօտ-
կա, պրատա՛կօլ», քնուին նահամ ա վօտկի եա-
ման, գնչիմ վօտկի, վօտ կրասնի խարօջ, ամա
ծըծնողն փըցընէժ ըմ է... հն հն: Ափին ալ
մոյն եանաց մա քնուուն ն քըփրատամ, հն հն:

ՋԱԻ. — Ահա, լափ թամաշօյն էլնծ, ալ սննչ:

ՔԱՍՊ. — Թամաշօ անիս, թնղ արիս: Տօնըդ
չինւի Ստեփան, սարսնն օյին ըս բարնլ միը գի-
լնը:

ՄԱԹ. — Դէ, այ կընայդ, ալ երտըցընելու

վախա չի, նօ՞ր ա նօկ ըլըպագտրակը, (մեցում է Մինասը) բի՛ր:

ԵՐԵՒՈՅԹ 21.

ՆՐԱՆՔ և ՄԻՆԱՍԸ

ՄԱԹ. — Հեհէ, հազըը Մինն ալ աղալ ա, թուղ մաշկի մոյն սնրնն խրաւիք, քէփ արիք: Միննն, ախնամ ըս, հեսէ, հօկալ քու աղցըզիդ նս՞ւր ան, հօ՞վան ըս:

ՄԻՆ. — Եխպայրըթիւնը վըկօ, Մնթնն ապար, դէ աղցըզնուն ալ պուգտար չի նիլ հօ.. բարով, բարով, Ստեփան, այ տըղօ, ալ օյին օ՞նիս, օր գնն միը գիլհին... գալուստը բարի բարնն ըս աղած ...

ՍՏԵՓ. — Բարով, բարով Միննն ապար, բարով (անո՛ք են բռնում)

ՔԱՍՊ. — Միննն, ըլըպագտրակը ըշտեղ ըս նիգամ մաշկիք, բի՛րիմ:

ՄԻՆ. — Եխպայրըթիւնը վըկօ, ո՞նչ ըլըպագտրակ, ո՞նչ բնն, էժան ըս նեգամ պըրծանիս, Մնթնն ապար: Աղուըդ ա, ասար պօք ա, ամա մինչընն մոյն սնրնն, դօյընջնն ճնննն փլօվ չօտիմ ձիը տուն, իս ըստեղանց դնն աղուըը չիմ: Էմ մեխկըս մա թուղ միը ծատըրօ վըզին ընն:

ԾԱՂԻԿ. — Հ՛ը, տեղանմըդ դինջ նստէ, Միննն, թն չէ գիգամ ըս հն:

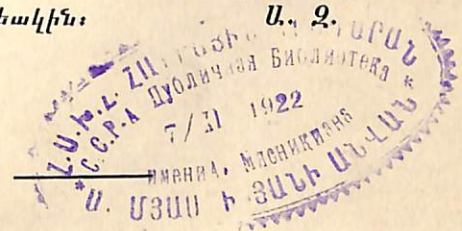
ՋԱԻ. — Բաշ ըստն, Միննն ապար, ջուխտ աղնիս վնրնն, հես է իս նօմ ճննննն մարթիմ, փլօվը դրիմ, դնն ալ Քնսպնրն հիտ ըլըպագտրակը պատրաստնհիք:

ՔԱՍՊ. — Հէյ, ջան, թնուղ մա դիշմունին օկընը դնն գնն, ամա քէփ ըք ըրելնց հն, Ստեփան ջան ...

ՍՏԵՓ. — Ի հարկէ, քնոի, Միննն, ի հարկէ:

ՎԱՐԱԳՈՅՐ

Այս պիեսը գրւած է Սմոլենսկի գաւառի Գլէքօվօ կալւածում Օգոստոսի 1912 թ., ուղղւած և արտագրւած է Կիսսինգհենում 1914 Յուլիսի 17-ին մեծ պատերազմի նախօրեակին:

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

1850

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

ԼՈՅՍ ԵՆ ՏԵՍԵԼ

ԲԺ. ԱՐ. ԶԱՐԳԱՐԵԱՆՑԻ

1. Բարա Առաքելի պատմութիւնը. 1891 թ.
Մոսկվ. հայ ուսանողութեան հրատարակ.
գրական լեզուով (սպառուած) գինն է . . . 3 կ.
2. «Աղաթ չի», կոմեդ. 2 գործ. զօկ. բարբառով
1910 թ. 50 կ.
3. «Ակցըզի», կատակ. 1 գործ. զօկ. բարբառով 50 կ.

ՇՈՒՏՈՎ ՏՊԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԿԸ ՅԱՆՁՆՈՒԻՆ

4. «Շկօլի Հոքարարցուն», կոմեդ. մէկ գործ. զօկ.
բարբառով:
5. «Բօյաղչուց Հըրսանիյը», պատկերներ երեք գործ.
զօկ. բարբառով:
6. «Փիշտ ա կատու», կատակ 1 գործ զօկ. բարբառով:
7. «Վիճակ», պատկեր մէկ գործ. զօկ. բարբառով:
8. «Կատուին Հաղը՝ Մկնին մահա», կամ «Ալմազ»,
դրամա երկու գործ. զօկ. բարբառով:
9. «Զօբանճի (քմահաճութիւնը)՝ վողվիլ մէկ գործ.
գրական լեզուով:

Այս բոլոր պիեսները թողարտւած են ներկա-
յացման համար Կովկասի բոլոր վոյրերում:

Գրքերը վաճառուում են Քիֆլիզի գրախանութ-
ներում, պահեստը հեղինակի մօտ է (Тифл. Сергиевск.
ул. д. № 18. Докторъ Ар. Заргарянцъ):
գոյացած գումարի 50% յատկացնու-
մով գրական մուզէյին:

891.99
Զ-35

«Ազգային գրադարան»
NL0339571

29017